

RPG és személyiségfejlesztés

Nemrég volt szó a szerepjáték személyiségformáló erejéről. Bár megoszlottak a vélemények a jelenségről, most egy játék kapcsán érdekes dologra bukkantam.

Egy fiatal srác kezdett el játszani nálunk (most elsős az egyetemen). Jól játszik, szellemes, bár kissé még kiforratlan. Az első játék után az összekötő részben nemi magánakciókat bonyolított, melyek törvénybe ütköztek, és lebukott. Mikor felelősségre vonták, akkor érdekes dolog történt. Kb. úgy reagálta le a dolgot, hogy jól van no, elkövettem, nem kellett volna, bocsánatot kérek. Aztán nagyon csodálkozott, hogy ez nem elég, és némileg összekülönböztek a mesélővel. Először nem értettük, mi baja, aztán rájöttem. Még gyerek, noha betöltötte a 18 évet. Most került el otthonról, eddig eléggé puha kalitkaja volt.

Szóval még nem tanulta meg viselni a tetteinek a következményeit. Ekkor jöttem rá, hogy ez lehet a szerepjáték egyik nagy előnye. Ebben a mesterséges környezetben komolyabb károsodások nélkül lehet megtanulni a felnőtt viselkedés szabályait.

Az játékos, aki gyakran még gyerek, készít egy karaktert, aki felnőtt, önálló, és felelős a saját cselekedeteiért, és sorsáért.

Persze ahhoz, hogy valóban megjelenjen ez a személyiségformáló erő a játékban megfelelő mesélő kell.

1999.02.08.

Szerző: Hodossy Anna

Forrás: LFG.hu

Szerkesztette: Magyar Gergely